



Reflections of Shi'a Beliefs in the Illustrated Manuscripts of "Tārīkh-i Bala'mī" from the Ilkhanid Era ²

Hadi Ghaempanah

PhD Candidate, Comparative-Analytical History of Islamic Art, Islamic Art Department, Faculty of Art, Shahed University, Tehran, Iran

Dr. Khashayar Ghazizadeh (Corresponding Author)

Associate Professor and Faculty Member, Islamic Art Department, Faculty of Art, Shahed University, Tehran, Iran

Email: ghazizadeh@shahed.ac.ir

Dr. Parviz Haseli

Assistant Professor and Faculty Member, Islamic Art Department, Faculty of Art, Shahed University, Tehran, Iran

Abstract:

The illustrated manuscript of "Tārīkh-i Bala'mī" from the Ilkhanid era is the oldest surviving illustrated copy of this book and one of the earliest illustrated historical texts in the Persian language. This article aims at studying and identifying the reflection of *Shi'ī* concepts and beliefs in the illustrations of this manuscript, as well as answering this question: From which aspects can Shi'i beliefs be traced and identified in the illustrations of the "Tārīkh-i Bala'mī" manuscript from the Ilkhanid era? The article uses descriptive-analytical and historical approaches and collects data through library and documentary methods. The investigations carried out highlight the emergence and reflection of *Shi'ī* beliefs in the illustrations of the aforementioned manuscript. These beliefs can be traced and identified from the following aspects: 1. Reflection of the concept of *ḥadis-i saqalayn* and emphasis on the esteemed status of the *Ahl al-Bayt* (the Prophet's household) and purity (peace be upon them) in the genealogy of the Prophet (peace be upon him). 2. The reflection of *'Alavī* thought in several illustrations; with a focus on the prominent role and status of Imam Ali as the faithful companion of the Prophet, as the heroic champion of the Islamic path, and as the first in line of *Shi'ī* Imamate. 3. The presence of only a few respectable illustrations of the three righteous caliphs.

Keywords: Ilkhanid Era Art, Illustration, "Tārīkh-i Bala'mī", Shi'a.



©2026 The author(s). This is an open access article distributed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

² This article is extracted from the doctoral dissertation of the first author titled "The Emergence of Sanctimoniousness in Religious Iconography of Islamic Art" under the supervision of the second and third authors, in the field of Comparative-Analytical History of Islamic Art, from the Faculty of Art, Shahed University, Tehran.



سال ۵۷ - شماره ۲ - شماره پیاپی ۱۱۵ - پاییز و زمستان ۱۴۰۴، ص ۷۰-۴۳	HomePage: https://jhistory.um.ac.ir
شاپا چاپی ۲۲۲۸-۷۰۶ X	شاپا الکترونیکی ۴۳۴۱-۲۵۳۸
تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۲/۲۶	تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۴/۲۱
نوع مقاله: پژوهشی	DOI: https://doi.org/10.22067/jhistory.2025.93544.1380

بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه‌ مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی^۱

هادی قائم‌بناه

دانشجوی دکتری، تاریخ تطبیقی تحلیلی هنر اسلامی، گروه هنر اسلامی، دانشکده هنر، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

دکتر خشایار قاضی‌زاده (نویسنده مسئول)

دانشیار و عضو هیات علمی گروه هنر اسلامی، دانشکده هنر، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

Email: ghazizadeh@shahed.ac.ir

دکتر پرویز حاصلی

استادیار و عضو هیات علمی گروه هنر اسلامی، دانشکده هنر، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

چکیده

نسخه مصور تاریخ بلعمی متعلق به دوره ایلخانی، قدیمی‌ترین نمونه مصور از این کتاب و از اولین متون مصور تاریخی به زبان فارسی است. هدف این مقاله، مطالعه و شناسایی بازتاب مفاهیم و باورهای شیعی در نگاره‌های این نسخه مصور بوده و در پی پاسخ به این سؤال است که بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی، از چه جنبه‌هایی قابل پیگیری و تشخیص است؟ این مقاله به روش توصیفی-تحلیلی و تاریخی تهیه شده و شیوه گردآوری اطلاعات آن کتابخانه‌ای-اسنادی است. بررسی‌های صورت گرفته، نشان‌دهنده بروز و بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه مذکور بوده؛ این باورها از وجوه و جنبه‌های زیر قابل پیگیری و تشخیص‌اند: ۱- بازتاب مفهوم حدیث ثقلین و تأکید بر جایگاه والای اهل بیت عترت و طهارت (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص) ۲- تجلی اندیشه علوی در چند نگاره؛ با محوریت نقش و جایگاه ممتاز امام علی (ع) به‌عنوان یار دیرین پیامبر (ص)، قهرمان جان‌فشان راه اسلام و سرسلسله امامت شیعه ۳- وجود اندک تصویرسازی منزلت بخش از سه خلیفه نخست از خلفای راشدین.

کلیدواژه‌ها: هنر دوره ایلخانی، نگارگری، تاریخ بلعمی، شیعه.

۱. این مقاله، مستخرج از رساله دکتری نویسنده اول با عنوان ظهور تقدس گرایی در شمایل‌نگاری دینی هنر اسلامی به راهنمایی نویسندگان دوم و سوم، در رشته تاریخ تطبیقی تحلیلی هنر اسلامی، از دانشکده هنر دانشگاه شاهد است.

مقدمه

حوزه فرهنگی ایران از مهم‌ترین کانون‌های جهان اسلام در گسترش تشیع و گرایش‌های شیعی بوده؛ از این رو، پژوهش‌های متعددی نیز پیرامون ارتباط مفاهیم و باورهای شیعی با آثار هنری این حوزه صورت پذیرفته که موجب ارتقای دانش و آگاهی در این زمینه شده است. از آنجاکه دوره ایلخانی نیز عصری بوده که گرایش‌های شیعی در آن مجال بروز و ظهور یافتند؛ مطالعه آثار هنری این دوره می‌تواند به شناخت بیشتر از ارتباط میان این آثار با باورهای شیعی منجر گردد. نسخه‌های خطی مصور، از جمله آثار فرهنگی و هنری ارزنده این دوره بوده که علاوه بر وجه مستندسازی وقایع تاریخی از منظر ایلخانان و برخورداری از ویژگی‌های هنری و تصویری، حاوی باورها و جریان‌های اعتقادی عصر و جامعه ایلخانی نیز هستند؛ مفاهیم و باورهایی که می‌توانستند بر تهیه و مصورسازی این نسخه‌ها تأثیرگذار باشند. این دیدگاه، زمینه مناسب را برای مطالعه ارتباط میان این آثار با ارزش‌ها و باورهای مذهبی فراهم آورده است. نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی (اوایل قرن هشتم هجری)^۱، قدیمی‌ترین نمونه مصور از این کتاب بوده^۲ و از اولین متون مصور تاریخی به زبان فارسی است؛ اهمیت این نسخه و فقدان دانش کافی پیرامون تجلی باورها و گرایش‌های شیعی در نگاره‌های آن، ضرورت پرداختن به پژوهش حاضر را فراهم آورد. هدف این مقاله، مطالعه و شناسایی بازتاب مفاهیم و باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی بوده و در پی پاسخ به این سؤال است که بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی، از چه جنبه‌هایی قابل پیگیری و تشخیص است؟

روش تحقیق این مقاله، توصیفی-تحلیلی و تاریخی است. شیوه گردآوری اطلاعات آن کتابخانه‌ای-اسنادی بوده و روش تجزیه و تحلیل آن کیفی است. جامعه پژوهش، معطوف به نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی بوده و تمرکز آن بر شش نگاره این نسخه است که به صورت هدفمند و همسو باهدف تحقیق، انتخاب شده و به ترتیب معرفی می‌شوند. در بررسی نمونه‌ها، ابتدا به متن و داستان مربوطه اشاره می‌شود و سپس به نقاشی توجه می‌گردد. از آنجاکه امروزه و با گذشت زمان از وضوح و کیفیت بصری نگاره‌های این نسخه کاسته شده، برای درک بهتر از ترکیب و عناصر تصویری نگاره‌ها، طرح خطی هر یک از نمونه‌ها در کنارشان ارائه می‌شود.

1. Freer & Sackler Gallery Online Collection : (F1957.16 ش).

2. Fitzherbert, Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art, 2-7.

پیشینه پژوهش

پیرامون نسخ مصور دوره ایلخانی و ارتباط مذهب شیعه با آثار نگارگری، پژوهش‌های متعددی انجام شده است اما معدودی از این پژوهش‌ها به معرفی و بررسی نگاره‌های نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی توجه داشتند که به موارد همسوتر با موضوع این مقاله که در متن نیز به آن‌ها ارجاع داده شده اشاره می‌شود. فیتزهربرت^۳ در رساله دکترایش، مطالعه نسبتاً جامعی درباره این نسخه و نقاشی‌هایش انجام داده و نظراتی را نیز درباره محل و علت تهیه آن بیان کرده؛ توجه او بیشتر به جنبه آموزشی-تبلیغاتی این نسخه بوده است.^۴

سوچک^۵ در مقاله خود تصاویر پیامبر (ص) در این نسخه و سایر نسخ مصور دوره ایلخانی را مورد مطالعه قرار داده است.^۶ مطالعات دیگر، بیشتر معطوف به «نگاره نسب‌شناسی پیامبر» از این نسخه بوده‌اند. شانی^۷ در مقاله خود به نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص) پرداخته و آن را بر مبنای حدیث ثقلین مورد خوانش قرار داده است.^۸

علیپور در مقاله‌ای با عنوان «بررسی مؤلفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمؤمنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)»^۹ همین نگاره را مورد خوانش قرار داده است. بنابراین، پژوهش‌های انجام‌شده قبلی که پیوند مشخصی با نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی داشتند، یا به صورت جامع به معرفی و بررسی نگاره‌های آن پرداخته، یا به مطالعه موردی نگاره‌های آن توجه کرده‌اند (به‌ویژه نگاره نسب‌شناسی)؛ به این معنی که تا پیش از مقاله حاضر، پژوهش جامعی با محوریت شناسایی گرایش‌های شیعی در نگاره‌های این نسخه صورت نگرفته است.

۱- معرفی نسخه مصور «تاریخ بلعمی» متعلق به دوره ایلخانی

تاریخ بلعمی را ترجمه فارسی تاریخ طبری با کمی دخل و تصرف می‌دانند؛ اما می‌توان آن را تألیفی مستقل نیز در نظر گرفت. این اثر از اولین متون تاریخی به زبان فارسی بوده که در قرن چهارم هجری (عصر

3. Fitzherbert.

4. *Bal'ami's Tabari: An illustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, Washington, 2001.

5. Soucek.

6. "The Life of the Prophet: Illustrated versions".

7. Shani.

8. "A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery".

۹. علیپور، «بررسی مؤلفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمؤمنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)».

قائم‌پناه و دیگران؛ بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی/ ۴۷

سامانی)، توسط «ابوعلی محمد بن محمد بلعمی» نگاشته شده است.^{۱۰} نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی که اکنون به صورت دو جلدی در «گالری هنر فریر» در واشینگتن نگهداری می‌شود،^{۱۱} کهن‌ترین نمونه مصور از این کتاب تاریخی است. صاحب‌نظران، این نسخه را متعلق به دوره ایلخانی و اوایل قرن هشتم هجری می‌دانند اما پیرامون محل تهیه آن اختلاف نظر وجود دارد؛ فارس، آذربایجان، بغداد و جزیره، از مناطقی هستند که این نسخه به کارگاه‌های آنجا منسوب شده است.^{۱۲} این نسخه دارای ۳۸ نگاره است که موضوعات تاریخی آن برآمده از متن نوشتاری کتاب بوده و در یک دسته‌بندی کلی، می‌توان نقاشی‌های آن را به لحاظ موضوعی در سه گروه جای داد: ۱- نگاره‌های مربوط به شاهان اساطیری و تاریخی ایران باستان ۲- نگاره‌های مربوط به زندگی پیامبران و رویدادهای پیش از اسلام ۳- نگاره‌های مربوط به دوران اسلامی؛ از زمان پیامبر اکرم (ص) تا حکومت عباسی.

در این نسخه، هشت تصویر از پیامبر اکرم در نگاره‌های مربوط به دوران اسلامی دیده می‌شود. تصویر امام علی (ع) نیز در شش نگاره رؤیت شده که چهار مورد از آن‌ها در همراهی با تصویر پیامبر است. دو نگاره حاوی تصویر امام علی و فاقد تصویر پیامبر، مربوط به رخداد‌های پس از زندگانی پیامبرند. نکته قابل تأمل در این نسخه، عدم عنایت به تصویرسازی از سایر خلفای راشدین است؛ به این معنی که در نگاره‌های مربوط به رخداد‌های زمان پیامبر و نگاره‌های حاوی تصویر ایشان، بازنمایی مشخصی از سه خلیفه نخست صورت نگرفته و به غیر از یک نقاشی که موضوع آن مربوط به واقعه انتخاب عثمان به خلافت بوده و تصویر حضرت علی نیز در آن موجود است، تصویر مشخص و بدون تردیدی از سایر خلفای راشدین در این نسخه مشاهده نمی‌شود.^{۱۳} این عدم توجه، بیانگر آن است که نسخه پرداز، در پی نمایش منزلت و کرامت بزرگان اهل تسنن نبوده است. همچنین، علی‌رغم اینکه در انتهای این نسخه، دو نگاره از رویدادهای حکومت عباسی تهیه شده، هیچ‌گونه تصویرسازی از امویان در آن دیده نمی‌شود. مجموع این موارد، حاکی از وجود گرایش‌های شیعی و علوی در نقاشی‌های این نسخه است.

۲- شیعه در دوره ایلخانی

«شیعه» یکی از دو شاخه اصلی دین اسلام در کنار «تسنن» است. شیعه به گروهی از مسلمانان اطلاق

۱۰. شعار و طباطبائی، گزیده تاریخ بلعمی، ۹-۱۰.

11. Freer & Sackler Gallery Online Collection : (F1957.16 ش) <https://www.freersackler.si.edu/collection-area/arts-of-the-islamic-world/>

12. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 2-7.

۱۳. رک: توصیف نگاره‌ها در سطرها و صفحات بعدی.

می‌شود که معتقدند علی بن ابی طالب (ع) جانشین بلافصل پیامبر اکرم است.^{۱۴} واژه شیعه اگر بدون قید به کار رود، به افرادی اطلاق می‌شود که دوستدار امام علی و اهل بیت (ع) بوده و امامت و ولایت آن‌ها را باور دارند.^{۱۵} در واقع، اولین عاملی که سبب تمایز شیعه از سایر مسلمین می‌شود، دیدگاه خاص آنان نسبت به امامت و ولایت علی (ع) است؛^{۱۶} یعنی اعتقاد به جانشینی پیامبر برای حضرت علی (ع) و ولایت ایشان بر امت اسلامی (از سوی خداوند) و کامل شدن دین اسلام بر همین اصل.^{۱۷} درحالی‌که از دیدگاه تسنن، حضرت علی، چهارمین جانشین پیامبر بوده که به واسطه رأی مردم انتخاب شده و جایگاه والاتری نسبت به سایر خلفا و صحابه ندارد.

حکومت ایلخانان توسط هولاکوخان در اواسط قرن هفتم هجری، با محوریت ایران شکل گرفت و حدود یک سده دوام داشت. مغولان و ایلخانان در ابتدا پیرو دین اسلام نبودند؛ گرایش آنان به اسلام به مرور و با مواجهه با فرهنگ و تمدن اسلامی در نیمه دوم استیلای آنان صورت گرفت. -غازان‌خان در سال ۷۰۳ ق، اسلام را به‌عنوان دین رسمی اعلام کرد؛ او از موضعی میانه در برابر تسنن و تشیع برخوردار بود. سپس برادرش اولجایتو در سطحی گسترده به نشر مذهب اثنی‌عشری پرداخت.^{۱۸} اما فرزندش ابوسعید به مذهب تسنن گرایش یافت. خواجه نصیر طوسی و علامه حلی از جمله بزرگانی بودند که حکمت الهی شیعی را در عهد ایلخانان بنیان نهادند؛ احتمالاً علامه حلی مدتی در دربار اولجایتو حضور داشت و تحت تأثیر این عالم بزرگ شیعی بود که اولجایتو در سال ۷۱۰ ق، مذهب شیعه را برای مدتی به رسمیت درآورد.^{۱۹} از این رو، هر دو گرایش تسنن و تشیع در میان حاکمان و جامعه ایلخانی (در نیمه اول قرن هشتم) جریان داشته است.

۳- بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های تاریخ بلعمی

باتوجه به مطالب پیشین، تشیع و گرایش‌های شیعی در دوره ایلخانی به‌ویژه در اوایل سده هشتم که نسخه مصور تاریخ بلعمی در این زمان تهیه گشته در گستره قلمروی آنان جریان داشته و «از آنجا که آثار هنری، بازتاب‌دهنده و متأثر از باورها و گفتمان‌های موجود در جامعه و روزگار خویش هستند»،^{۲۰} در دوره ایلخانی نیز بستر لازم برای بازتاب باورهای شیعی در آثار هنری فراهم بوده است. باین وجود، تجلی باورهای شیعی

۱۴. انوری، فرهنگ بزرگ سخن، ۴۶۵۸.

۱۵. کاظمی‌نژاد، مفاهیم شیعی در نقاشی قهوه‌خانه‌ای دوره قاجار، ۱۳.

۱۶. جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ۱۵.

۱۷. معروف الحسنی، تصوف و تشیع، ترجمه سید محمدصادق عارف، ۵۵.

۱۸. جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ۶۹۱-۶۹۴.

۱۹. شایسته‌فر، هنر شیعی: عناصر هنر شیعی در نگارگری و کتیبه‌نگاری تیموریان و صفویان، ۵۵.

قائم‌پناه و دیگران؛ بازتاب باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه مصور تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی/ ۴۹

در آثار این دوره، به مانند آثار دوره صفوی که شیعه به عنوان مذهب رسمی فراگیر شده بود، از وضوح کاملی برخوردار نیست. در ادامه به بررسی نمونه‌های موجود در نسخه مورد نظر به ترتیب قرارگیری در نسخه پرداخته می‌شود.

۳-۱- نگاره نسب‌شناسی حضرت محمد (ص)

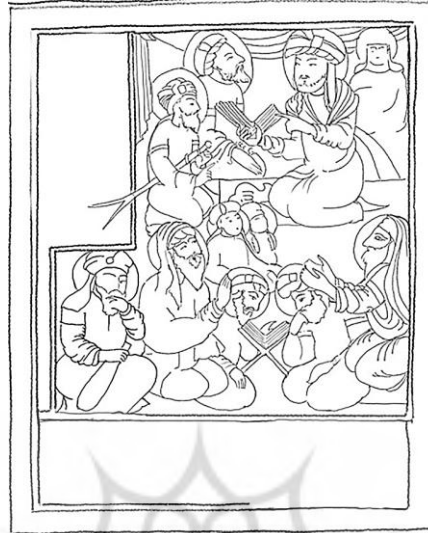
این نقاشی، بیش از سایر نگاره‌های دوران اسلامی در این نسخه، مورد توجه و تحلیل واقع شده و شناسایی پیکره‌هایش نیز با خوانش‌های متفاوتی همراه بوده است. دلیل وجود نظرات گوناگون، عدم تطابق ملموس این نگاره با متن و نوشتار پیرامونی آن است. این قسمت از نوشتار بلعمی به معرفی شجره (نسب) و خاندان حضرت محمد (ص) اختصاص دارد که نام پدر و اجداد ایشان را به ترتیب تا حضرت آدم ذکر کرده و سپس توضیحاتی درباره اجداد پیامبر، قبیله قریش و بنی هاشم آورده است.^{۲۱} اما در نسخه خطی فریر (نسخه مورد مطالعه)، فهرست اجداد پیامبر به صورتی متفاوت و در یک قاب نواری در اطراف نگاره نوشته شده است (تصویر ۱). شروع این فهرست، از بالای نگاره و میانه این قاب نواری است که نام پیامبر را به صورت «النبي المصطفى محمد» بر زمینه‌ای زرین نگاشته و سپس به صورت پیوسته و از راست به چپ، نسب ایشان را به ترتیب از پسر به پدر (محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب و...) تا اسماعیل و ابراهیم، و نوح تا حضرت آدم آورده است.



تصویر ۱- نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)^{۲۲}

۲۱. بلعمی، زندگی‌نامه پیامبر: جزء سوم تاریخ بلعمی، ۷-۸.

22. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, PL26.



تصویر ۲- طرح خطی نگاره نسب‌شناسی پیامبر (نگارندگان)



تصویر ۳- فضای زرین مستطیلی در قسمت بالای سمت چپ نگاره نسب‌شناسی پیامبر (نگارندگان)

علاوه بر این فهرست، در فضای مستطیلی زرینی که در بالای سمت چپ نگاره تعبیه شده، اسامی پانزده نفر دیگر که در دوران اسلامی در جامعه و امور مسلمانان تأثیرگذار بودند آورده شده است.^{۲۳} احتمالاً بعضی از اسامی یا القاب مندرج در این قسمت، بعدها با اهداف خاصی اضافه شدند.^{۲۴} در بالای سمت راست این فضای مستطیلی و در پایین نام عبدالمطلب (جد پیامبر)، به ترتیب نام‌های عباس و حمزه (فرزندان عبدالمطلب)، حضرت علی (علی بن ابی طالب) و امام حسن و امام حسین (ع) نوشته شده است. نام‌های امام علی و امام حسن و حسین با لقب امیرالمؤمنین درج شده، که حاکی از ارادت خاص کاتب به سه امام اول شیعیان است (تصویر ۳). «نام سایر خلفای راشدین، نام برخی امویان و زبیر و فرزندان او نیز در این کادر زرین نوشته شده است. در حالی که اسامی خلفای راشدین و امام حسن و حسین با عنوان امیرالمؤمنین همراه شده، نام حاکمان اموی (معاویه، مروان و عبدالملک) فاقد این عنوان است. با در نظر داشتن مناسبات دوره ایلخانی که منجر به کاهش اختلاف میان تشیع و تسنن و ظهور تصوف گشته بود؛ کاتب، جایگاه سه خلیفه نخست را مدنظر داشته اما خلافت امویان را نادیده گرفته است. مجموع این ویژگی‌های نوشتاری، نشان از اندیشه علوی دارد؛ از این منظر پس از حضرت علی، پسران ایشان شایسته جانشینی و خلافت بودند و نه امویان».^{۲۵} بروز باورهای شیعی در این نوشتار از این طریق نیز قابل پیگیری است که از میان چهار خلیفه راشدین، تنها نام امام علی از طریق اتصال به نام عبدالمطلب، به شجره پیامبر وصل شده است.

در این نقاشی، یازده پیکره در دو قسمت (ساحت) ترسیم شدند که همگی هاله مدور ساده در اطراف سر دارند (نک: تصویر ۱ و ۲). از آنجاکه در نقاشی‌های این نسخه، هاله مدور در اطراف سر همه افراد ترسیم شده (اعم از مثبت و منفی)، نمی‌توان آن را نشانه تقدس دانست. سوچک، پیکره‌های مصور در قسمت بالایی را به ترتیب: فرشته/جبرئیل، پیامبر (ص) که کتاب/قرآن در دست دارد، ابوبکر، امام علی و حسنین (ع) تشخیص داده، اما از اظهار نظر درباره افراد پایینی خودداری کرده و هویت آن‌ها را مبهم دانسته است.^{۲۶} نظر فیتزهربرت درباره قسمت بالایی، مشابه سوچک است؛ او تصویر ابوبکر و علی (ع) را که در مقابل حضرت محمد نشستند، نشانگر سرشاخه دو مذهب اصلی اسلام یعنی تسنن و تشیع دانسته اما از اظهار نظر قطعی درباره افراد به تصویر درآمده در قسمت پایینی نگاره خودداری کرده است.^{۲۷} شانی، با این

23. Shani, «A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi Tarikh-i Tabari in the Freer», 281.

24. Soucek, «The Life of the Prophet: Illustrated versions».197-198.

25. Shani, «A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery», 287.

26. Soucek, «The Life of the Prophet: Illustrated versions».

27. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjuma-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 175.

فرض که این نقاشی، بیان‌کننده حدیث ثقلین است،^{۲۸} تصاویر افراد را این‌گونه معرفی کرده: در بخش بالایی، حضرت محمد و روبروی ایشان ابوبکر و عمر و پایین‌تر از آن‌ها حسنین (دو کودک). او نمایش عمر را با ذوالفقار که شمشیر مخصوص امام علی بوده، بیانی رمزی برای غصب خلافت از جانب عمر می‌داند. او افراد بخش پایین را از راست به چپ این‌گونه معرفی کرده: نفر اول، نماینده پیامبران و ادیان پیشین؛ سه نفر بعدی، نماینده علمای دینی و شیعی؛ و حضرت علی/ مظهر امامت.^{۲۹} علیپور با تأسی از نظر شانی، دو فرد نشسته در برابر پیامبر را به ترتیب ابوبکر و عمر تشخیص داده و پیکره‌های بخش پایینی را از راست به چپ این‌گونه معرفی کرده است: کعب الاحبار^{۳۰} و سپس خلفای راشدین؛ یعنی ابوبکر، عمر، عثمان، و امام علی.^{۳۱} بنابراین، پژوهشگران قبلی درباره افراد مصور در بخش بالایی، بر تصویر جبرئیل/فرشته، پیامبر، ابوبکر و حسنین، اشتراک نظر دارند؛ اما نفر دومی را که مقابل پیامبر نشسته، برخی حضرت علی و برخی عمر تشخیص داده‌اند. با این وجود، از نظر نگارندگان مقاله حاضر، این صحنه به خوانش دوباره و اصلاح نظرات قبلی نیاز دارد. از این منظر، با در نظر گرفتن موضوع و نوشتار مندرج در صفحات مربوطه این نسخه و اسامی به نگارش درآمده در پیرامون آن و نشانه‌های بصری موجود، می‌توان به هویت افراد در قسمت بالایی پی برد.

در کتیبه مرکزی و در قسمت بالایی قاب نوشتاری، پس از نام پیامبر (النبی مصطفی محمد)، نام پدران ایشان آمده: «محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن [...] حضرت آدم». با در نظر داشتن این مشخصه و با توجه به موضوع و متن مربوطه؛ فرد مسنی که روبروی پیامبر و کمی بالاتر از ایشان ترسیم شده را می‌توان جد/اجداد پیامبر دانست. چرا که هیچ دلیل موجهی وجود ندارد که بخواهیم فردی را که بالاتر از پیامبر به تصویر درآمده (نه روبروی ایشان) ابوبکر بدانیم؛ زیرا جایگاه ابوبکر از پیامبر بالاتر نبوده و همچنین، فاقد نسب و پیوستگی خانوادگی و قومی با حضرت محمد است. در همین راستا، نفر دوم (پایینی) هم نمی‌تواند خلیفه دوم (عمر) باشد؛ چرا که این خوانش، بر این نظر استوار بوده که به ترتیب در روبروی پیامبر، خلیفه اول و خلیفه دوم نشسته‌اند. در همین راستا، ذکر این نکته ضروری است که علاوه بر نقاشی‌های بعدی این نسخه، در تمام آثار نگارگری نیز ذوالفقار همواره با حضرت علی و یا در خدمت ایشان ترسیم شده، نه در خدمت خلیفه‌ای دیگر. همچنین، این مدعا که نمایش ذوالفقار در نزد عمر، یک بیان رمزی از غصب خلافت توسط خلیفه دوم بوده پذیرفتنی نیست؛ چرا که خلافت و ولایت امام علی از همان ابتدای رحلت

۲۸. پیامبر (ص) فرمود: «من دو چیز گرانبها در میان شما باقی می‌گذارم. اگر به آن‌ها تمسک جویند هرگز گمراه نخواهند شد؛ کتاب خدا (قرآن) و عترتم. این دو از هم جدا نشوند تا در کنار حوض کوثر بر من وارد شوند».

29. Shani, «A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery».

۳۰. از عالمان یهودی که در زمان خلفا به اسلام گروید و مروج بعضی افکار شد.

۳۱. علیپور، «بررسی مولفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمؤمنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)».

پیامبر و در زمان ابوبکر به غضب درآمد و نه در زمان عمر. علاوه بر موارد فوق، فرض ترسیم حسنین (ع) در زیر پای ابوبکر و عمر؛ عدم پیوستگی معنایی و بصری با موضوع نگاره و بازنمایی شخصیت‌های دینی را به همراه خواهد داشت.

با نگاهی دوباره به نام‌های سه امام اول شیعیان در فضای مستطیلی زرین، هویت افراد به تصویر در آمده در بخش بالایی نگاره مشخص تر خواهد شد. نام‌های حسین و حسن و علی (ع) که با لقب امیرالمؤمنین همراه شده، به ترتیب از پایین به نام جدشان عبدالمطلب می‌رسد (نک: تصویر ۳). نام عبدالمطلب نیز که جد مشترک ایشان و پیامبر (ص) بوده، در سمت چپ نام حضرت محمد در نوار بالایی قرار دارد. همین ترتیب شجره‌وار، در قسمت بالایی نقاشی نیز بازنمایی شده است: در سمت چپ و روبروی پیامبر، جد/اجداد ایشان و پایین‌تر از او به ترتیب، امام علی و حسنین. این خوانش، با متن بلعمی و موضوع نگاره (نسب‌شناسی پیامبر) نیز تناسب و همخوانی دارد. به لحاظ پیکره‌نگاری نیز به ترتیب از اندازه پیکره امامان در نسبت با پیکره جدشان کاسته شده تا شجره‌نامه موردنظر، جلوه‌ای بصری یابد (نک: تصویر ۲). بنابراین، هیچ‌کدام از افراد به‌نمایش درآمده در قسمت بالایی، سه خلیفه اول نیستند.

اکنون با مشخص شدن هویت افراد در قسمت بالایی و شناسایی بعضی باورهای شیعی ظهور یافته در این نگاره و نوشته‌های مربوطه، به قسمت پایینی و پیکره‌های آن پرداخته می‌شود. چنانچه اشاره شد، درباره هویت پیکره‌های این قسمت، اختلاف نظر بیشتری میان پژوهشگران وجود داشته و بعضی نیز هویت آنان را نامشخص دانسته‌اند. با این وجود، توجه محققین در ابتدا و بیشتر به پیکره موجود در گوشه سمت چپ نگاره معطوف بوده؛ این توجه به دلیل یک خط ارتباطی قطری و اوریب است که تصویر این فرد را با گذر از تصویر حسنین (دو کودک)، به تصویر پیامبر در بالای نگاره پیوند می‌دهد. پیوند مذکور، به واسطه شباهت ردای سبز و سیمای آنان ملموس شده و مورد توجه قرار گرفته است (نک: تصویر ۱). رنگ سبز لباس آنان، ابتدا در پارچه متصل به شیئی که در دست فرشته قرار گرفته و گویی نشانی از عالم قدس است، متجلی شده و سپس به ردای آنان تسری یافته است. «رنگ سبز در فرهنگ اسلامی دارای تقدس بوده و در قرآن، رنگ لباس بهشتیان معرفی شده؛ رنگ سبز در فرهنگ شیعه، نشانه‌ای از معصومیت و شعار بنی‌هاشم نیز بوده است».^{۳۲} در همین راستا، شانی با ذکر این قول که رنگ سبز متعلق به اهل بیت (ع) بوده؛ پیکره مصور در پایین سمت چپ را معرف حضرت علی یا تصویر نمادینی از امامت و عترت معرفی کرده است. از نظر او، پیکره‌های دیگر در این قسمت، می‌توانند نشانگر عالمان دینی و مجتهدینی باشند که در عصر غیبت امام زمان (ع) عهده‌دار انتقال و تفسیر مفاهیم قرآنی هستند. بنا بر اعتقاد شیعه که علامه حلی، عالم بزرگ آن زمان نیز بر آن تأکید داشته، تفسیر و رمزگشایی از مفاهیم دینی و قرآنی پس از پیامبر با امامان معصوم

۳۲. دانش و خزانی، «نمادشناسی رنگ سبز در فرهنگ و هنر ایرانی-اسلامی»، ۲۳.

بوده و در عصر غیبت نیز مجتهدین و علمای شیعه این وظیفه را بر عهده دارند.^{۳۳} صرف نظر از این دو احتمال که «چهار فرد مصور شده در سمت راست، نشانگر علمای شیعه بوده یا افرادی هستند که گرایش‌های مختلف دینی و مذهبی را پس از رحلت حضرت محمد یا در عصر ایلخانی نمایش می‌دهد»؛ می‌توان با شانی هم نظر شد که حدیث ثقلین به شکلی پوشیده در این نگاره متجلی شده است. با این وجود، پیشنهاد می‌شود که پیکره سبزپوش سمت چپ را صرفاً مظهر امامت و عترت (یا امام زمان) در نظر بگیریم؛ چرا که از دیدگاه شیعی که مدنظر شانی نیز بوده، مناسب نیست که حضرت علی پایین‌تر از افراد هم‌عصرش ترسیم شود. از سویی، پوشش و سیمای امام که در صحنه بالایی با ذوالفقار نمایانده شده با سیمای این پیکره تفاوت دارد. اما اگر این پیکره را مظهر امامت و عترت بدانیم؛ نمایش او در پیش‌زمینه و «ترسیم قلم و صحیفه در دست او که نشانه رمزگشایی و تفسیر علوم دینی و قرآنی است»،^{۳۴} با این باور شیعی که عترت پیامبر همواره و همیشه در جامعه اسلامی حضور دارد هم‌خوان است. با توجه به مطالب فوق و با در نظر داشتن این که «همچنان ابهاماتی در شناسایی دقیق برخی پیکره‌ها باقی مانده»، خوانش نگاره این‌گونه پیشنهاد می‌شود: حکمت و مشروعیت الهی از طریق فرشته به پیامبر منتقل شده و ایشان نیز مفاهیم و رموز قرآن را به حضرت علی (که از یک نسب مشترک هستند) می‌آموزد؛ با قرآنی که در دست پیامبر است و هر دوی ایشان با انگشت دست به آن اشاره کرده‌اند (نک: تصویر ۴).



تصویر ۴- طرح قسمتی از نگاره نسب‌شناسی پیامبر (نگارندگان)

33. Shani, « A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery», 294-299.

34. Shani, « A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery», 291.

به همراه قرآن، امامت و ولایت (عترت) نیز از طریق حسنین که از نسل پیامبر و حضرت علی هستند در جامعه اسلامی حضور و تداوم می‌یابد. افزوده می‌شود که در این نگاره، نمی‌توان پیکره‌ای را به طور قطع به سایر خلفای راشدین نسبت داد.

۳-۲- نگاره غزوه بدر بزرگ

در سال دوم هجری، جنگی بین مسلمانان و مشرکان مکه و قریش در نزدیکی چاه‌های بدر رخ داد. ابتدا سه دلاور از هر طرف برای نبرد تن‌به‌تن انتخاب شدند: ولید، عتبه، مشبیه از سپاه مشرکین؛ علی (ع)، حمزه و عبیده از سپاه اسلام. علی، ولید را به دو نیم کرد و حمزه نیز با نیزه‌ای شبیه را از پای درآورد اما عبیده مجروح شد. سپس علی و حمزه به کمک او شتافتند و عتبه را کشتند و عبیده را به اردوگاه بازگرداندند. پس از درگیری دو لشکر، پیامبر که نگران شرایط جنگ بود از خداوند درخواست یاری کرد. جبرئیل با همراهی فرشتگان به یاری مسلمانان آمدند و سرانجام این جنگ با پیروزی سپاه اسلام پایان یافت.^{۳۵}

در نگاره مربوط به غزوه بدر، نگارگر تلاش کرده تا چند واقعه را به طور هم‌زمان نمایش دهد (تصویر ۵ و ۶). در قسمت بالا و سمت راست، پیامبر سوار بر اسب و با جامه‌ای سبز، نگاهش رو به آسمان است؛ در حالی که دو فرشته بالدار به نشانه امداد الهی و قداست در اطراف ایشان ترسیم شدند. در گوشه سمت چپ نیز فرشته دیگری ترسیم شده که در پایین آن «علی (ع) با ذوالفقار، بدن ولید را دو نیم کرده است».^{۳۶} حضرت علی بعدها در نامه‌ای به معاویه با اشاره به این جنگ نوشت: شمشیری که جد مادری تو (عتبه)، دایی تو (ولید) و برادرت (حنظله) را با آن کشتم، اکنون نزد من است.^{۳۷} ذوالفقار، شمشیر پرآوازه حضرت علی و مظهر شجاعت، قدرت و جوانمردی در جهان اسلام که پیامبر آن را به حضرت علی بخشید؛ بنا بر برخی روایات، از غنایم جنگ بدر بوده است. مالکیت ذوالفقار از منظر تشیع، دلیلی بر جانشینی پیامبر است؛ از این منظر، علی (ع) هم وارث علم و حکمت، هم وارث شمشیر و حکومت پیامبر دانسته می‌شود.^{۳۸}

در بخش پایینی نگاره و در سمت راست، حمزه در نبردی پیاده با شبیه به تصویر درآمده و در میانه

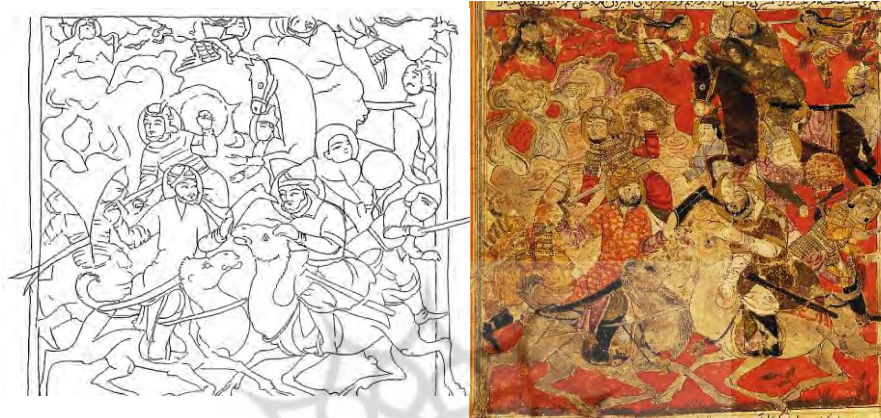
۳۵. بلعمی، زندگی‌نامه پیامبر: جزء سوم تاریخ بلعمی، ۱۷۶-۱۸۸.

36. Fitzherbert, *Bal ami s Tabari: An Mustrated manuscript of Bal ami s Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 184.

۳۷. علیپور، «بررسی مولفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمومنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)»، ۱۱۱.

38. Alexander, 'Dhul - Faqar and The Legacy of the Prophet, Mirath Rasul Allah'. 158-160.

نگاره نیز نبرد عبیده و عتبه دیده می‌شود.^{۳۹} رویارویی سواره و قرینه‌وار این دو در میانه نگاره، برخلاف متن داستان و برآمده از تخیل نگارگر است؛ چراکه بر اساس متن بلعمی، مبارزه هر سه جنگجو به صورت پیاده صورت گرفت.



تصویر ۶- طرح خطی نگاره غزوه بدر (نگارندگان)

تصویر ۵- نگاره غزوه بدر^{۴۰}

در این نقاشی، باورهای شیعی و علوی که مبتنی بر اهمیت و برتری حضرت علی و قداست و جایگاه معنوی (امامت) ایشان بوده قابل پیگیری است. تأکید نسخه‌پرداز بر شجاعت، شهادت‌طلبی و جهاد امام علی از همان آغاز جوانی است؛ این مؤلفه‌ها، با ترسیم سیمای بسیار جوان و بازنمایی ایشان در صحنه کارزار با ذوالفقار (که پیش‌تر به اهمیت آن در جهان اسلام اشاره شد) متجلی شده که نشانگر جایگاه ممتاز حضرت علی به‌عنوان سرسلسله امامت شیعه در پاسداری و گسترش جامعه اسلامی است. ترسیم فرشته بر فراز امام نیز بیانگر ارزش معنوی و قداست ایشان است. ذکر این نکته ضروری است که در بازنمایی شخصیت‌های دینی در این نسخه، نمایش فرشته که نشانه‌ای از قداست و تأیید الهی است، تنها در همراهی با حضرت ابراهیم (تصویر ۷) و حضرت محمد و امام علی (برای حضرت علی در این نگاره و نگاره جنگ صفین) صورت پذیرفته است. با توجه به این که پیامبر و حضرت علی هر دو از نسل حضرت ابراهیم بودند (که در نسب‌نامه پیامبر نیز به آن اشاره شده)؛ ترسیم فرشته در همراهی با ایشان را می‌توان نمودی از مفهوم امامت دانست. در آموزه‌های شیعه، علی (ع) و فرزندان معصومان که از نسل ابراهیم بودند از مقام امامت و ولایت برخوردارند. اندیشه مذکور از طریق این آیه نیز پیگیری شده است: «پروردگار به ابراهیم فرمود: تو را امام و پیشوای مردم قرار دادیم. ابراهیم گفت: از نسل من هم امامی خواهد بود؟ پروردگار

39. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 184.

40. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, PL28.

فرمود: پیمان من (مقام امامت) به ستمکاران نمی‌رسد».^{۴۱} در تفسیر این آیه آمده: «امامت، تنها از جانب خدا و تنها به کسانی اعطا می‌شود که لایق آن باشند. در میان نسل ابراهیم هم فقط کسانی که شایسته بودند به این مقام رسیدند؛ چنانچه پیامبر اکرم به مقام امامت رسید. بنابراین، امامت و ولایت، تنها از جانب خدا اعطا می‌شود و نه به واسطه رأی و نظر مردم».^{۴۲} با توجه به مطالب فوق، بازنمایی فرشته در تصویرسازی حضرت ابراهیم، حضرت محمد و حضرت علی، علاوه بر نشانه تقدس، می‌تواند بیانگر مفهوم امامت نیز باشد.



تصویر ۷- نگاره انداختن ابراهیم در آتش^{۴۳}

۳-۳- نگاره جنگ خندق

در سال پنجم هجری، مشرکان به مسلمانان در مدینه حمله کردند. پیش از رسیدن سپاه دشمن، مسلمانان خندقی دفاعی در اطراف مدینه حفر کردند تا از تهاجم آن‌ها جلوگیری کنند؛ خندقی که منجر به وقفه‌ای طولانی در رویارویی شد. سرانجام روزی، «عمرو بن عبدود» جنگجوی قریشی که به شجاعت و ابتکار در جنگ مشهور بود با همراهی چندتن دیگر برای عبور از مانع ایجاد شده عازم شد. علی (ع) هم در پی او شتافت تا در آنسوی خندق با یکدیگر روبرو شدند. عمرو گفت: تو کیستی؟ علی (ع) گفت: من علی

۴۱. سوره بقره: ۱۲۴.

۴۲. قرآنی، تفسیر نور، ۱/ ۱۹۷-۱۹۸.

43. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, PL3.

بن ابی طالب هستم؛ تو برای چه آمده‌ای؟ عمرو گفت: آمده‌ام تو و سربازانت را بکشم اما نمی‌دانستم تو آن قدر جوان هستی؛ جنگیدن با تو را نمی‌پسندم. علی گفت: مشکلی نیست، اما تو سواره هستی و من پیاده؛ اگر می‌خواهی بجنگی باید پیاده شوی. عمرو با عصبانیت از اسبش پایین آمد، شمشیرش را کشید و گفت: دیگر بهانه‌ای نیست. نبرد آن دو بسیار طولانی شد. سپس علی به عمرو گفت: مگر نگفتی کسی به یاری‌ات نمی‌آید؟ چرا پسرت آمد؟ عمرو پشتش را نگاه کرد و علی با ضربه شمشیر پای او را قطع کرد. عمرو، پای قطع شده را به سوی علی پرتاب کرد. علی ضربه دیگر بر عمرو زد و او را دو نیم کرد و سپس با عبور از خندق به سوی مسلمانان بازگشت. پس از کشته شدن عمرو، دل کافران خالی شد و به جنگ ادامه ندادند.^{۴۴} نقش و تأثیر امام علی و اهمیت دلیری و جان‌فشانی ایشان در راه اسلام که به ناکامی سپاه شرک در این جنگ انجامید، این‌گونه در حدیثی از پیامبر متجلی شده است: «مبارزه علی بن ابی طالب با عمرو بن عبدو در جنگ خندق، برتر از تمام عبادت امت من تا روز قیامت است».^{۴۵}

در نگاره مربوط به این جنگ؛ پیامبر در سمت راست با جامه‌ای سبزرنگ و سوار بر اسب در حال دعا برای حضرت علی دیده می‌شود (تصویر ۸-۹). بنا بر روایات، پیامبر به هنگام بدرقه امام این دعا را در حق ایشان خواند: خدایا در جنگ بدر، پسر عمومیم را از من گرفتی و در جنگ احد، عمومیم را (حمزه)؛ اینک علی را که برادر من است تنها مگذار. سپس فرمود: تمام ایمان در برابر تمام کفر قرار گرفت.^{۴۶} امام که با سیمای جوان، لباس رزم و ذوالفقار بر کمر به تصویر درآمده، در آنسوی خندق به رویارویی عمرو رفته است. در اینجا، رجزخوانی پیش از مبارزه به تصویر درآمده؛ چرا که بر طبق متن بلعمی، نبرد تن‌به‌تن آنان به صورت پیاده انجام گرفت. اسب/قاطر امام به رنگ سپید و اسب عبدو به رنگ سیاه است که می‌تواند بیانگر تقابل و نبرد میان حق و باطل باشد. در این نگاره، باورهای شیعی و علوی با تأکید بر جایگاه یگانه امام علی در راه پاسداری از اسلام و همراهی ایشان با پیامبر از همان دوران جوانی دیده می‌شود؛ تجلی دیدگاه مذکور در این نگاره، نقاشی را به بیانی بصری از این حدیث قدسی بدل کرده است: «لا فتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار».^{۴۷} انتخاب این موضوع، یعنی نبرد تن‌به‌تن امام علی به عنوان دلاور جوان و جان‌فشان سپاه اسلام و یاور پیامبر در حفظ امت اسلامی در برابر قهرمان سپاه شرک که منجر به رفع تعرض و محاصره دشمن گشت، خود به تنهایی نشان‌دهنده منزلت و جایگاه والای حضرت علی در نزد نسخه‌پرداز و

۴۴. بلعمی، زندگی‌نامه پیامبر: جزء سوم تاریخ بلعمی، ۱۶۴-۱۶۶.

۴۵. الفخر الرازی، التفسیر الکبیر، ۳۱/۳۲.

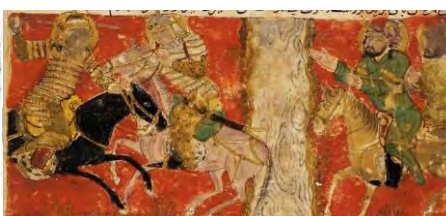
۴۶. مجلسی، بحارالانوار، ۲۰/۲۱۶، ۲۱۵.

۴۷. ندای آسمانی که در مدح امام علی بر پیامبر نازل شد: شمشیری مگر ذوالفقار و جوانمردی مگر علی (ع) نیست.

تجلی باورهای شیعی_علوی در این نگاره است.



تصویر ۹- طرح خطی نگاره جنگ خندق (نگارندگان)



تصویر ۸- نگاره جنگ خندق^{۴۸}

۳-۴- نگاره غزوه حنین

پس از فتح مکه و در سال هشتم هجری، غزوه‌ای میان مسلمانان و کفار در منطقه‌ای به نام حنین رخ داد. از آنجاکه سپاه مشرکین، بزرگ‌تر از سپاه اسلام بود، مسلمانان شکست خورده و گریختند؛ به جز نه نفر از جمله: علی (ع)، عمر، ابوبکر، عباس و پسرش فضل. در این میان، تیرانداز ماهری از مشرکان که پیامبر را شناخته بود، سوار بر شتر به قصد ایشان شتافت؛ علی و یک نفر از انصار در پی او رفتند و با ضربات شمشیر پای شترش را زدند و وقتی شتر به زمین افتاد با ضربه‌ای او را کشتند. سپس علی به نبرد با دشمنان پرداخت، آنان را از اطراف پیامبر دور کرد و در کنار حضرت ایستاد تا آسیبی به ایشان نرسد.^{۴۹}

در این نگاره، پیامبر در سمت راست با پیکری بزرگ و سوار بر شتر دیده می‌شود (تصویر ۱۰ و ۱۱). بنا بر متن بلعمی، افسار شتر در دست عباس بن عبدالمطلب قرار دارد. نگاه پیامبر به حضرت علی است که با شجاعت و تیزهوشی، ضربه‌ای را با شمشیر بر پای شتر وارد کرده و باعث سرنگونی شترسوار شده است. این نگاره به طور هم‌زمان بر نقش و جایگاه پیامبر در نبرد با دشمنان و پیشبرد جامعه اسلامی؛ و دلاوری و جان‌فشانی علی (ع) و یاری‌رسانی و همراهی ایشان با حضرت محمد تأکید دارد. این مشخصه که مبین دیدگاه شیعی است، هنگامی ملموس‌تر می‌شود که به یاد آوریم در متن بلعمی، امام (ع) با همراهی یکی از انصار به تعقیب و کشتن شترسوار اقدام کرده بود اما در نقاشی، امام به‌تنهایی در حال مبارزه و سرنگونی شترسوار مصور شده است. تصویرپردازی‌های صورت‌گرفته از حضرت علی در این نسخه که نشانگر توجه خاص نسخه‌پرداز به جایگاه والای ایشان به‌ویژه دلاوری و جان‌فشانی در راه اسلام و همراهی و مساعدت با پیامبر بوده با این عقاید شیعی هم‌مسو است: «حضرت علی در همه جنگ‌های پیامبر اکرم حضور داشت،^{۵۰}

48. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, PL31.

۴۹. بلعمی، زندگی‌نامه پیامبر: جزء سوم تاریخ بلعمی، ۲۲۶-۲۲۸.

۵۰. تنها در یکی از غزوات پیامبر بود که حضرت علی به دلیل جانشین شدن در مدینه، در جنگ حضور نداشت.

در هیچ نبردی پای به عقب نگذاشت، از هیچ حریفی روی نگردانید و در هیچ امری با پیامبر (ص) مخالفت نکرد؛ تا جایی که پیامبر در حق ایشان فرمود: هرگز حق از علی و علی از حق جدا نخواهند شد.^{۵۱}



تصویر ۱۱- طرح خطی نگاره غزوه حنین (نگارندگان)



تصویر ۱۰- نگاره غزوه حنین^{۵۲}

۳-۵- نگاره انتخاب عثمان به خلافت

عمر بن خطاب به هنگام مرگ، شورایی متشکل از شش نفر از یاران پیامبر را منصوب کرد تا از میان خود، خلیفه بعدی (خلیفه سوم) را برگزینند. بنا بر وصیت عمر اگر اعضای شورا نتوانستند در مدت سه روز، خلیفه بعدی را انتخاب کنند در روز چهارم «عبدالرحمن بن عوف» میان آنان حکم کند و یک نفر را برگزیند. اگر حکم عبدالرحمن از جانب برخی اعضای شورا پذیرفته نشد برای جلوگیری از اختلاف در جامعه اسلامی، کسی که حکم را نپذیرفت به قتل رسانند. در مدت تعیین شده، اجماعی در میان اعضای شورا حاصل نشد. عبدالرحمن از هر یک از نامزدها پرسید که به غیر از خودش چه کسی را به خلافت انتخاب می‌کند؟ سرانجام، علی و عثمان به عنوان دو گزینه نهایی باقی ماندند. سپس عبدالرحمن بر منبر رفت و علی و عثمان را به حضور فراخواند. ابتدا، دست راست علی را در دست چپش گذاشت و دست دیگرش را برای بیعت بر دست علی قرار داد و پرسید: ای علی، آیا در پیشگاه خداوند سوگند می‌خوری که امور مسلمانان را بر اساس کتاب خدا و سنت پیامبر و روش دو خلیفه پیشین اداره کنی؟ علی پاسخ داد: در حد دانش و بصیرتم تلاش خواهم کرد و از خداوند برای این امور یاری می‌جویم. عبدالرحمن در حالی که دست راست علی را در دست چپش نگه داشته بود، دست راست خود را به طرف منبر بلند کرد و به علی گفت: این را نمی‌پسندم.^{۵۳} دلیل روگردانی عبدالرحمن از امام (ع) این بود که حضرت، شرط پیروی از دو خلیفه پیشین را نپذیرفت.^{۵۴} عبدالرحمن، عثمان را فراخواند و عثمان با شتاب آمد. عبدالرحمن به او گفت:

۵۱. طباطبایی، شیعه در اسلام، ۹۳-۹۴.

۵۲. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, PL32.

۵۳. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 209.

۵۴. جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ۲۰.

ای عثمان، آیا قوانین خداوند و سنت پیامبر و سیرت دو خلیفه پیشین را می‌پذیری؟ عثمان بلافاصله گفت: می‌پذیرم. عبدالرحمن، دست راستش روی دست عثمان گذاشت و گفت: خداوند تو را برای پذیرفتن آنچه از تو خواسته شده برکت دهد.^{۵۵}

در نگاره مربوط به این واقعه که نشانگر فضای داخلی مسجد است (تصویر ۱۲-۱۳). امام (ع) و عثمان در مقابل عبدالرحمن که بالای منبر نشسته ایستاده‌اند؛ عثمان با قامتی کوچک‌تر در پیش‌زمینه ترسیم شده و حضرت علی با قامتی بزرگ‌تر و پُر صلابت‌تر مصور شده است. «در این صحنه، لحظه ره‌اشدن دست علی (ع) توسط عبدالرحمن و پیش آوردن دست عثمان مدنظر بوده است».^{۵۶} در سمت دیگر، سه زن در بالکن حضور دارند و در پایین آن‌ها، چهار مرد نشسته منتظر شنیدن حکم هستند. دو تن از مردان، شمشیر خود را به حالت آماده بالا نگه داشته‌اند؛ به نظر می‌رسد نگارگر از این طریق خواسته تا محدودیت و اجباری را که در پذیرش حکم از جانب امام علی بوده نمایش دهد.



تصویر ۱۳- طرح خطی نگاره انتخاب عثمان به خلافت (نگارندگان)



تصویر ۱۲- نگاره انتخاب عثمان به خلافت

پیام این نگاره را باید در ارتباط و در پیوند با نگاره‌های قبلی و نگاره بعدی این نسخه دریافت؛ به این معنی که مفهوم نگاره به طور مستقل و جدا از نگاره‌های دیگر که امام را به‌عنوان یگانه دلاور اسلام، یار وفادار و جان‌نثار پیامبر، دارنده ذوالفقار و سرسلسله امامت معرفی کرده قابل پیگیری نیست. در همین راستا، ذکر این نکته ضروری است که انتخاب عثمان به خلافت در ادامه تضييع حق خلافت حضرت علی صورت پذیرفت و همان‌طور که بلعمی اشاره کرده؛ انتخاب عثمان که از امویان بود به ایجاد انحراف‌ها و بدعت‌هایی در امور دینی، سیاسی و اجتماعی مسلمانان منجر گشت. «در واقع تا پیش از آن، عموم مردم پیرو حکومت مرکزی و دستوراتش بودند اما از زمان عثمان، افزون بر اتهامات سیاسی و مالی، او متهم به

55. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 209.

56. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 210.

بدعت‌هایی در امور دینی شد که با مخالفت بخش عمده‌ای از صحابه همراه گشت.^{۵۷} عثمان، خویشاوندان اموی خود را به حکومت گماشت و زمام امور را در مناطق مختلف به آنان سپرد؛ مجموع وقایع رخ داده در زمان او منجر به ایجاد بی‌بندوباری و فساد در جامعه اسلامی گردید.^{۵۸} از جمله اثرات و تبعات انتخاب نامشروع عثمان به خلافت، بروز جنگ صفین بود که موضوع نگاره بعدی این نسخه را شامل می‌شود.

۳-۶- نگاره جنگ صفین

جنگ صفین در زمان خلافت امام علی (ع) در منطقه‌ای به همین نام، میان سپاه امام و سپاه معاویه که از خویشاوندان اموی عثمان بود رخ داد. پیش از خلافت امام، حکومت معاویه در شام توسط عثمان تقویت شده بود^{۵۹} و از همان آغاز خلافت امام، سرزمین شام و معاویه، رهبری حضرت علی را که از خاندان بنی‌هاشم بود نپذیرفت.^{۶۰} علی (ع) اندرزنامه‌ای به معاویه فرستاد تا از او بیعت بگیرد اما معاویه با سرکشی و نافرمانی و با مشورت با عمروعاص، بر آن شد تا با طرح یک خدعه، مسئولیت قتل عثمان را بر گردن علی بیندازد. او اهالی شام را گرد آورد و با ادعای خون‌خواهی عثمان، آنان را به جنگ با علی ترغیب کرد.^{۶۱} از همین زمان بود که شیعه، مفهوم واقعی خود را یافت و امویان که خود را ادامه دهنده حکومت عثمان (سه خلیفه نخست) می‌دانستند، امام علی و پیروانش را در مقابل خود قرار دادند؛ به گونه‌ای که اصطلاح شیعه و علوی به طور عام در برابر اصطلاح عثمانی قرار گرفت.^{۶۲} پس از جنگ صفین هم اصطلاح «شیعه» به طور مشخص برای پیروان علی (ع) به کار رفت.^{۶۳}

با شروع جنگ، سپاهیان کوفه پیروز شدند. جنگی که تا شب ادامه یافت و با تلفات سنگین سپاه معاویه همراه شد؛ به طوری که از این شب به «لیلۀ الهیر»^{۶۴} یاد شده است. در صبح روز بعد، علی (ع) نیروهای خود را آراست، حمله را از سر گرفت و سپاه معاویه را درهم کوبید. سپاهیان شام در حال گریختن، فریاد می‌زدند: هیچ‌کس از ما زنده نخواهد ماند. از این رو، عمروعاص خدعه‌ای اندیشید و به معاویه گفت: اوراق

۵۷. جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ۲۰.

۵۸. طباطبایی، شیعه در اسلام، ۱۹.

۵۹. طباطبایی، شیعه در اسلام، ۲۰.

۶۰. جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ۲۰.

۶۱. طبری، تاریخ طبری، ترجمه ابوالقاسم پاینده، ۲۱۲/۶.

۶۲. جعفریان، تاریخ تشیع در ایران، ۲۰-۲۱.

۶۳. یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ترجمه محمدابراهیم آیتی، ۲۲۸/۲.

قرآن را بر نیزه‌ها کنیم و سپاه علی را به صلح فراخوانیم. معاویه دستور داد برگه‌های قرآن را بر نیزه‌ها گذارند و سپس بانگ زد: ای مردم اگر هیچ‌کسی در شام و عراق باقی نماند، چه کسی اسلام را قبول خواهد کرد؟ شما را به تسلیم در برابر کتاب خدا که هر دو به آن ایمان داریم، فرامی‌خوانم. کوفیان پاسخ دادند: موافقیم. علی به کوفیان گفت: این کار معاویه از روی دین‌داری نیست، بلکه آخرین حربه برای فرار از شکست است؛ کمی به جنگیدن ادامه دهید که پیروزی نزدیک است. اما بعضی از کوفیان به سخن علی گوش نداده و از سپاه بیرون آمده و گفتند: ما نمی‌توانیم کتاب خدا را نادیده بگیریم و آن را انکار کنیم، عثمان را هم به این خاطر که به کتاب خدا عمل نمی‌کرد برکنار کردیم. درحالی‌که مالک اشتر در میدان می‌جنگید به علی گفتند: اگر مالک را فرانخوانی و به کتاب خدا عمل نکنی، تو و مالک را خواهیم کشت؛ همان‌طور که عثمان را کشتیم. سرانجام، علی با ارسال نامه‌ای به معاویه که در آن قید شده بود «ما می‌دانیم که تو اهل قرآن نیستی» برخلاف میل باطنی، حکمیت را پذیرفت.^{۶۴}

از آنجاکه در این نگاره، کشته‌های زیادی مصور شدند، می‌توان آن را توصیفی از «لیله الهیر» دانست (تصویر ۱۴-۱۵). در سمت چپ، سپاهیان مضطرب معاویه در حال فرار هستند و در سمت دیگر، امام (ع) با قامتی بزرگ و سوار بر اسبی سفید، با عزمی راسخ و با دلیری، ذوالفقار را برای ادامه نبرد بالا آورده است. فرشته‌ای به نشانه تقدس و امداد الهی، امام را در نبرد با دشمن یاری می‌دهد و در این میان، «سگی سیاه، دست امام را گاز گرفته است».^{۶۵} تصویر این سگ سیاه در نگاره دیگری از این نسخه که مربوط به داستانی از یمن در پیش از اسلام بوده نیز دیده می‌شود (تصویر ۱۶). در داستان این نگاره آمده: صدایی ناهنجار از داخل معبدی به گوش می‌رسید که درونش کسی نبود؛ کاهنان، آن را صدای شیطان دانستند. یهودیان برای دفع شیطان به قرائت تورات در جلوی معبد روی آوردند تا سرانجام، یک سگ سیاه از معبد بیرون جهید و ناپدید شد. به گفته کاهنان، این سگ، همان شیطان است که به این صورت درآمده بود.^{۶۶} از این رو، در نگاره جنگ صفین نیز تصویر سگ سیاه را می‌توان نمودی از شیطان دانست؛ «خدعه شیطانی معاویه و عمروعاص، به شکل این سگ سیاه درآمده که با گرفتن دست امام، مانع از فرود آمدن ذوالفقار و پیروزی در جنگ شده است».^{۶۷}

64. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 212.

۶۵. علیپور، «بررسی مولفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمومنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)»، ۱۱۴.

66. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 147-148.

۶۷. علیپور، «بررسی مولفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمومنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)»، ۱۱۴.



۱۵- طرح خطی نگاره جنگ صفین (نگارندگان)

تصویر ۱۴- نگاره جنگ صفین تصویر



تصویر ۱۶- نگاره دیوی به شکل سگ سیاه در معبد بت پرستان یمن^{۶۸}

از آنجاکه در این نقاشی، تصویری از معاویه و سران لشکرش بازنمایی نشده؛^{۶۹} اطمینان بیشتری می‌یابیم که توجه نگارگر صرفاً به جایگاه والای امام علی بوده است. این توجه از طریق پرسپکتیو مقامی و ترسیم حضرت علی در کانون صحنه، ملموس شده است. در همین راستا، علاوه بر موضوع مصور شده؛ نمایش حقانیت، شجاعت و تقدس امام که از طریق عناصر نمادینی چون فرشته، ذوالفقار و سگ سیاه ظهور یافته، نشان‌دهنده باورهای شیعی و علوی است. با در نظر داشتن مطالب فوق، اکنون ارتباط معنایی و بصری نگاره قبلی (انتخاب عثمان) با این نگاره مشخص می‌شود. از آنجاکه در نقاشی‌های این نسخه، امام علی به‌عنوان یار دیرین پیامبر، یگانه دلاور سپاه اسلام، دارنده ذوالفقار و سرسلسله عترت معرفی شده؛ مصورسازی واقعه انتخاب عثمان به خلافت، به این منظور بوده که این انتخاب نامشروع و مخرب را که در ادامه تضييع حق امامت حضرت علی (ع) صورت گرفت و منجر به شکل‌گیری انحراف‌ها و بدعت‌هایی در

68. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, PL19.

69. Fitzherbert, *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, 214.

جامعه اسلامی گشت، منعکس نماید. از جمله پیامدهای مخرب انتخاب عثمان، نافرمانی و ستیز معاویه اموی با حضرت علی بود که جنگ صفین را در پی داشت. در جدول زیر، یافته‌های پیرامون بازتاب مفاهیم و باورهای شیعی در نگاره‌های نسخه تاریخ بلعمی ایلخانی به اختصار آورده شده است (جدول ۱).

جدول شماره ۱. خلاصه یافته‌های پژوهش پیرامون بازتاب باورهای شیعی

در نگاره‌های نسخه تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی

شماره تصویر	ویژگی‌ها و عناصر تصویری و نمادین	باورها و مفاهیم شیعی بازتاب یافته	نام، موضوع نگاره
(۱)	<p>۱- عناصر و ویژگی‌های نوشتاری:</p> <p>درج نام سه امام اول شیعیان با لقب امیرالمؤمنین. اتصال نام امامان شیعه به جد و اجداد مشترک ایشان و پیامبر.</p> <p>۲- عناصر و ویژگی‌های تصویری:</p> <p>- موضوع به تصویر درآمده؛ تصویرسازی از امامان شیعه و اهل بیت عترت در یک شجره بصری و پیوند خطی مفهومی.</p> <p>- تأکید بر جایگاه معنوی و اجتماعی-سیاسی اهل بیت پیامبر.</p> <p>- نمایش امام علی با ذوالفقار.</p> <p>- ردای سبز.</p>	<p>- کرامت و اهمیت اهل بیت عترت و طهارت (امامان شیعه).</p> <p>- حدیث ثقلین.</p>	<p>* نسب‌شناسی حضرت محمد.</p> <p>* نمایش گزیده‌وار شجره پیامبر و امامان شیعه.</p>
(۵)	<p>- موضوع به تصویر درآمده؛ تصویرسازی از حضرت علی در راه جهاد با نمایش سیمای بسیار جوان.</p> <p>- ترسیم فرشته در همراهی با امام علی.</p> <p>- ترسیم ذوالفقار در دستان امام علی.</p>	<p>دیدگاه علوی؛ جایگاه والا و ممتاز حضرت علی به عنوان یار دیرین پیامبر، یگانه دلاور و جان‌فشان سپاه اسلام، دارنده مقام امامت و صاحب ذوالفقار.</p>	<p>* جنگ بدر.</p> <p>* نمایش گزیده‌وار غزوه بدر؛ جنگ تن‌به‌تن سه دلاور سپاه اسلام با سپاه کفر؛ با همراهی پیامبر و فرشتگان.</p>
	<p>- موضوع به تصویر درآمده؛ تصویرسازی</p>	<p>دیدگاه علوی؛ جایگاه والا و</p>	<p>* جنگ خندق.</p>

(۸)	از حضرت علی در راه جهاد با نمایش سیمای بسیار جوان. - ترسیم ذوالفقار در نزد امام علی. - بدرقه و دعای پیامبر برای حضرت علی.	ممتاز حضرت علی به عنوان یار دیرین پیامبر، یگانه دلاور و جان فشان سپاه اسلام، صاحب ذوالفقار (لافتی الا علی لا سیف الا ذوالفقار).	* نبرد تن به تن امام علی و عمرو بن عبدود، با همراهی پیامبر.
(۱۰)	- موضوع به تصویر درآمده؛ تصویرسازی از حضرت علی در راه جهاد و مراقبت از پیامبر.	دیدگاه علوی؛ جایگاه والا و ممتاز حضرت علی به عنوان یار دیرین پیامبر، یگانه دلاور و جان فشان سپاه اسلام.	* جنگ حنین. * محافظت از جان پیامبر توسط امام علی در نبرد با دشمن شترسوار.
(۱۲)	موضوع به تصویر درآمده: تصویرسازی از واقعه منجر به ترضیع حق امام علی.	ترضیع حق مشروع خلافت حضرت علی؛ انتخاب نامشروع و مخرب عثمان به خلافت.	* انتخاب عثمان به خلافت. * حضور امام علی و عثمان در برابر عبدالرحمن برای حکمیت.
(۱۴)	- موضوع به تصویر درآمده؛ تصویرسازی از حضرت علی در راه جهاد. - ترسیم فرشته در همراهی با امام علی. - ترسیم ذوالفقار در دستان امام علی. - پرسپکتیو مقامی. - ترسیم سگ سپاه.	دیدگاه علوی؛ جایگاه والا و ممتاز حضرت علی به عنوان یگانه دلاور و جان فشان راه اسلام، دارنده مقام امامت و صاحب ذوالفقار.	* جنگ صفین. * نبرد امام علی و سپاهیان با سپاه معاویه در ليله الهیریر.

نگارندگان (۱۴۰۴)

نتیجه گیری

این مقاله به مطالعه نگاره‌های نسخه تاریخ بلعمی از دوره ایلخانی، بر مبنای شناسایی و آگاهی از تجلی باورهای شیعی در آن اختصاص داشت. براین اساس، شش نگاره از این نسخه که حاوی مفاهیم مربوطه بوده و نمونه‌های اصلی را شامل می‌شدند، مورد مطالعه و تحلیل قرار گرفتند که در این میان به دلیل اهمیت

و ابهام موجود در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)، تحلیل بیشتری پیرامون آن صورت گرفت. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد: علی‌رغم این که در زمان تهیه و مصورسازی این نسخه (دوره ایلخانی)، گرایش‌های شیعی هنوز به مانند دوره صفوی، صریح و فراگیر نشده و در آثار هنری نیز جلوه فراوان نیافته بودند؛ با این وجود، بروز باورهای شیعی در نقاشی‌های نسخه مورد نظر قابل تشخیص است. بر اساس تحلیل‌های صورت گرفته و با در نظر داشتن اختلاف دو دیدگاه اهل تسنن و تشیع؛ به طور خلاصه، بازتاب باورهای شیعی در این نسخه از چند جنبه قابل پیگیری و تشخیص‌اند:

۱- بازتاب مفهوم حدیث ثقلین و تأکید بر جایگاه والای اهل بیت عترت و طهارت (ع) در

نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص).

در این نگاره، علاوه بر بیان پیوستگی صریح سه امام اول شیعیان با شجره پیامبر و نسب ایشان از طریق به‌کارگیری نشانه‌های تصویری و نوشتاری، بر جایگاه والای دینی و اجتماعی امامان شیعه و اهمیت گوهر وجودی «عترت» در کنار «قرآن» تأکید شده است.

۲- تجلی باورهای علوی؛ با محوریت نقش و جایگاه ممتاز امام علی (ع) به‌عنوان یار دیرین

پیامبر (ص)، قهرمان جان‌فشان راه اسلام و سرسلسله امامت شیعه.

این شاخصه، علاوه بر تصویرسازی موضوعی از حضرت علی در شش نگاره که چهار مورد از آن‌ها در همراهی با تصویر پیامبر بوده، از طریق کاربرد نشانه‌های نمادین و مقدسی چون «ذوالفقار» و «فرشته» در تصویرپردازی ایشان منعکس شده است. از این منظر و بر طبق نگاره‌های موجود، برتری حضرت علی بر سایر یاران پیامبر و سه خلیفه اول که از اصول اعتقادی شیعه بوده در نقاشی‌های این نسخه تجلی یافته است.

۳- وجود اندک تصویرپردازی منزلت بخش از سه خلیفه نخست از خلفای راشدین.

در این نسخه، تنها یک تصویر مشخص و بدون تردید از سه خلیفه نخست وجود دارد که بر اساس تحلیل‌های صورت گرفته، توجه هنرمند در تصویرسازی این نگاره (انتخاب عثمان)، چندان معطوف به بیان کرامت یا قداست خلیفه سوم نبوده است. از سویی، تصویری مشخص که سه خلیفه نخست را در یاری‌رسانی و همراهی با پیامبر اکرم نمایش دهد نیز در این نسخه مشاهده نشده است. همچنین، از معاویه و امویان که از دشمنان اهل بیت (ع) بودند، تصویری برای این نسخه تهیه نشده است. در حالی که شش تصویر مشخص از امام علی (ع) و یک تصویر مشخص از حسنین (ع) برای این نسخه تهیه شده که در مجموع، به لحاظ موضوعی و به لحاظ بصری و نمادین، منعکس‌کننده مقام و جایگاه والای امامان شیعه در نگاره‌های این نسخه است.

فهرست منابع

- الفخر الرازی. التفسیر الکبیر. بیروت: دار احیاء التراث العربی، ۱۴۲۹.
- انوری، حسن. فرهنگ بزرگ سخن. تهران: انتشارات سخن، ۱۳۸۷.
- بلعمی، ابوعلی. زندگی نامه پیامبر: جزء سوم تاریخ بلعمی. به کوشش امیرحسین خنجی. وبگاه ایران تاریخ، نشر الکترونیک، ۱۳۸۱.
- جعفریان، رسول. تاریخ تشیع در ایران: از آغاز تا طلوع دولت صفوی. تهران: نشر علم، ۱۳۶۸.
- دانش، کاظم و محمد خزائی. «نمادشناسی رنگ سبز در فرهنگ و هنر ایرانی_اسلامی». پیکره، دوره نهم، ش. ۱۹ (خرداد ۱۳۹۹)، ۱۸-۲۹.
- <https://doi.org/10.22055/pyk.2020.15725>
- شایسته‌فر، مهناز. هنر شیعی: عناصر هنر شیعی در نگارگری و کتیبه‌نگاری تیموریان و صفویان. تهران: مؤسسه مطالعات هنر اسلامی، ۱۳۸۴.
- شعار، جعفر و محمود طباطبائی. گزیده تاریخ بلعمی. تهران: نشر قطره، ۱۳۷۳.
- طباطبایی، محمدحسین. شیعه در اسلام. بی‌جا: نسخه الکترونیک، ۱۳۹۸.
- طبری، محمد بن جریر. تاریخ طبری. ترجمه ابوالقاسم پاینده. بی‌جا: نسخه الکترونیک، ۱۳۸۹.
- قرائتی، محسن. تفسیر نور. تهران: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن، ۱۳۸۳.
- علیپور، مرضیه. «بررسی مؤلفه‌های غصب مقام خلافت امیرالمؤمنین علی (ع) در نگاره نسب‌شناسی پیامبر (ص)». در تاریخ تشیع در ایران، دفتر اول. تهران: نشر نگاه معاصر، ۱۴۰۲.
- کاظمی نژاد، حبیب‌الله. مفاهیم شیعی در نقاشی قهوه‌خانه‌ای دوره قاجار. رساله دکتری، دانشگاه هنر اصفهان، ۱۳۹۶.
- مجلسی، محمدباقر. بحارالانوار. بیروت: دار احیاء التراث العربی، ۱۴۰۳.
- معروف الحسنی، سید هاشم. تصوف و تشیع. ترجمه سید محمدصادق عارف. مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۵.
- یعقوبی، احمد بن اسحاق. تاریخ یعقوبی. ترجمه محمدابراهیم آیتی. تهران: انتشارات علمی فرهنگی، ۱۳۴۲.
- Alexander, David. "Dhul – Faqar and The Legacy of the Prophet, Mirath Rasul Allah". *Gladiaus XIX*, (1999): 157-188.
- Alexander, Victoria. *Sociology of the arts exploring fine and popular forms*. Melbourne & Berlin: Blackwell publishing, 2003.
- Fitzherbert, Teresa. *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the*

- Freer Gallery of Art*. Washington, Volume I, Text. Doctor of Phosophy, University of Edinburg, 2001.
- Fitzherbert, Teresa. *Bal'ami's Tabari: An Mustrated manuscript of Bal'ami's Tarjama-yi Tarikh-i Tabari in the Freer Gallery of Art*, Washington, Volume II, Plates and Figures. Doctor of Phosophy, University of Edinburg, 2001.
- Shani, Raya Y. "A Pictorial Representation of the Hadith al-thaqalayn in an Ilkhanid Copy of Balami's Tarjuma-yi tarikh -i Tabari in the Freer Gallery". in *The Iconography of Islamic Art*, Edinburg University Press, (2005): 285-309.
- Soucek, P. Priscilla. "The Life of the Prophet: Illustrated Version". in *Content and Context of Visual Arts in Islamic World*, ed. Priscilla Soucek, university Park, (1988): 193-217.

<https://www.freersackler.si.edu/collection-area/arts-of-the-islamic-world/>

Transliterated Bibliography

- al-Fakhr Rāzī, Muḥammad ibn 'Umar. *al-Tafsīr al-Kabīr*. Beirut: Dār Ihyā' al-Tūrāth al-'Arabī, 2008/1429.
- 'Alīpūr, Marḍīyah. " Barrisi Muallafa-hā-yi Ghaṣb Maqām Khilāfat Amīr al-Mu'iminīn 'Alī (AS) dar Nigārih Nasabshināsī Payāambar (pbuh)". Dar *Tārīkh Tashayyū' dar Irān*, Daftar Avval, Tehran: Nashr Nigāh Mu'āshir, 2023/1402.
- Anvarī, Hasan. *Farhang Buzurg Sūkhan*. Tehran: Intishārāt Sūkhan, 2009/1387.
- Bal'amī, Abū 'Alī. *Zindigināmah Payāambar: Juz' Sivum Tārīkh Bal'amī*. researched by Amīr Ḥusayn Khunjī. Vibgāh Irān Tārīkh, Nashr Iliktirūnik, 2002/1381.
- Dānish, Kāzim va Muḥammad Khazā'i. "Namādshināsī Rang Sabz dar Farhang va Hunar Irānī- Islāmī". *Piykarih*, Dūrih 9, no. 19 (Khurdād 2020/1399): 18-29.
- Ja'fariyān, Rasūl. *Tārīkh Tashayyū' dar Irān: Az Aghāz tā Ṭulū' Davlat Ṣafavī*. Tehran: Nashr 'Ilm, 1989/1368.
- Kāziminizhād, Ḥabīb Allāh. *Mafāhim Shī'ī dar Naqāshī Qahvihkhānah-i Dūrih-yi Qājār*. Risālih-yi Dukturā, Art University of Isfahan, 2017/1396.
- Majlisi, Muḥammad Bāqir. *Bihār al-Anwār*. Beirut: Dār Ihyā' al-Tūrāth al-'Arabī, 1983/1403.
- Ma'rūf al-Ḥasanī, Sayyid Hāshim. *Taṣavvūf va Tashayyū'*: translated by Sayyid Muḥammad Ṣādiq 'Arif. Mashhad: Bunyād-i Pazuhish-hā-yi Islāmī Astān-i Quds-i Rāzavī, 1996/1375.
- Qirā'ati, Muḥsin. *Tafsīr Nūr*. Tehran: Markaz-i Farhangī Dars-hā-yi az Qurān, 2005/1383.

Shāyistihfar, Mahnāz. *Hunar Shīrī dar Nigārgarī va Katibhniḡarī Taymūriyān va Şafaviyān*. Tehran: Muasisih-yi Muṭālī‘āt-i Hunar Islāmī, 2005/1384.

Shu‘ār, Ja‘far va Maḡmud Ṭabāṭabāyī. *Guzīdih-yi Tāriḡh Ba‘āmī*. Tehran: Nashr Qaṭrih, 1995/1373.

Ṭabarī, Muḡammad ibn Jarīr, *Tāriḡh Ṭabarī*. translated by Abū al-Qāsim Pāyandih, Nuskhah Iliktirūnik, s.l. s.n. 2010/1389.

Ṭabāṭabāyī, Muḡammad Ḥusayn. *Shīrah dar Islām*. Nuskhah Iliktirūnik, s.l. s.n. 2019/1398.

Ya‘qūbī, Aḡmad ibn Ishāq. *Tāriḡh Ya‘qūbī*. translated by Muḡammad Ibrāhīm Āyatī, Tehran: Intishārāt-i ‘Ilmī Farhangī, 1963/1342.

